

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 3C/13/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414207350
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Kubinský
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8414207350.4

Rozhodnutie

Okresný súd Kežmarok v právnej veci žalobcu G. U. X., X..H..E., X. X. O. Č.. X, W., G.: XX XXX XXX, zastúpený U.. U. Š., Y. X. X. O. Č.. X, W. proti žalovanému Q. F., A.. X.X.XXXX, W. G. XXX, v konaní o zaplatenie 1 475,06 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd návrh z a m i e t a nad požadovanú sumu 524,15 Eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 5.12.2011 do zaplatenia všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovanému súd nepriznáva právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa podaným návrhom na začatie konania dožadoval vydania rozhodnutia, na základe ktorého by bol žalovaný zaviazaný zaplatiť mu istinu 1 475,06 Eur s prísl. a trovy konania, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný sa k návrhu nevyjadril, pojednávania sa nezúčastnil a preto súd konal v jeho neprítomnosti.

Súd pripomína, že uznesením 3C/13/2015 pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu tak, že žalobcom namiesto I. C. M., Y..X.. stala G. U. X., X..H..E., X. X. O. Č.. X, W., G.: XX XXX XXX.

Súd vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav.

Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili spolu dňa 26.11.2009 zmluvu o pôžičke evidovanú pod číslom 7064546, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému celkovú sumu pôžičky vo výške 2808,-- Eur. V súvislosti s týmto údajom v žalobe treba uviesť, že žalobca v skutočnosti poskytol na základe zmluvy o pôžičke žalovanému pôžičku vo výške 1700,-- Eur zostatok sumy vo výške 1108,-- Eur to sú rôzne poplatky, poplatky, úroky a celkové náklady právneho predchodcu žalobcu na spomínanú pôžičku.

V žalobe sa ďalej uvádza, že podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 48 mesačných splátkach v sume 58,5 Eur. Podľa žalobcu do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej sumy sumu 1175,85 Eur. Žalobca ďalej v žalobe uvádza, že vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 25.11.2011 listom - predžalobnou upomienkou vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Podľa právneho predchodcu žalobcu žalovaný do dnešného dňa dlžné splátky neuhradil.

Právny predchodca žalobcu tvrdí, že predžalobná upomienka bola doručená žalovanému pričom z listinných dôkazných prostriedkov je zrejmé, že žalovaný doručenkou neprevzal, prevzal a podpísal ju

syn. To znamená, že žalovanému nebola doručená do vlastných rúk upomienka a výzva na zaplatenie celého dlhu teda v skutočnosti zosplatenie dlhu.

Z listinných dôkazných prostriedkov, ktoré má súd k dispozícii zisťuje, že na základe zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky číslo zmluvy XXXXXXXX dňa 26.11.2009 predložil žalovaný žiadosť o poskytnutie pôžičky, pričom z bodu V. je zrejmé, že bola žalovanému schválená pôžička vo výške 1700,-- Eur pričom celkovú sumu, ktorú mal vrátiť bola dohodnutá vo výške 2800,00 Eur t.j. navýšenie o 60,50 % navýšenie.

Žalovaný dlžnú sumu splácal následne prestal platiť a preto bol podaný tento návrh.

Procesný súd v rámci vykonaného dokazovania sa zameral najmä na bod V. Zmluvy o pôžičke zo dňa 26.11.2009, kde zisťuje, že predmetný bod, ktorý sa týka pôžičky vo výške 1700,-- Eur s celkovým navýšením na 2800,00 Eur t.j. o 60,5 % je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle ust. § 52 a nasl. OZ a preto v tejto časti považuje zmluvu za neplatnú. Z neplatnej sumy nie je možné uplatňovať nároky. Súd priznal žalobcovi právo na rozdiel medzi sumou pôžičky vo výške 1700,-- Eur a sumou ktorú deklaruje žalobca, že mu žalovaný zaplatil vo výške 1175,85 Eur t.j. vo výške ako je to zrejmé z výrokovej časti rozsudku to znamená priznal žalobcovi právo na dlžnú sumu vo výške 524,15 Eur. Procesný súd v tejto súvislosti poukazuje na znenie zákona č. 129/2010 Zb. zákonov o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

V tejto súvislosti súd poukazuje na znenie § 11 ods. 1 písm. d), kde sa uvádza, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, čo sa javí v danom konkrétnom prípade.

Ďalej súd poukazuje na znenie §11 ods. 2, kde je uvedené, že ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V danom prípade súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný uhradiť zostatok pôžičky do sumy 1700,-- Eur t.j. sumu tak ako je to zrejmé z výrokovej časti rozsudku, pričom ostatné náležitosti nad sumu 1700,-- Eur súd považuje za úroky a rôzne poplatky, ktoré navýšili pôžičku o 60,5 % oproti sume, ktorá bola poskytnutá.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd z dôvodov zásadných nedostatkov spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným považuje teda túto zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Ako príklad uvádzame, že je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Ďalej súd tvrdí, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 pri vybavovaní tejto pôžičky nezisťoval náležitým spôsobom osobné a majetkové a rodinné pomery žalovaného. Navyiac nie sú doložené žiadne údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Súd v danom prípade zmluvu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným posudzuje s poukazom na ust. § 52 ods. 1 OZ t.j. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Súd v tejto súvislosti pripomína aj znenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka z ktorého je zrejmé, že o neprijateľnú zmluvnú podmienku ide, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. V každom prípade súd trvá na tom, že navýšenie istiny o 60,5 % je neprípustné v rozpore so všeobecne platnými predpismi.

Z dôvodov vyššie uvedených preto súd po vykonanom dokazovaní zaviazal žalovaného dorovnať sumu do výšky 1700,-- Eur pričom súd konštatuje, že pôžičku vo výške 1700,-- Eur žalovaný prevzal. Z dlžnej sumy zaplatil 1175,85 Eur teda má doplatiť to čo je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Súd s poukazom na znenie zákona č. 129/2010 tak, ako to bolo vyššie špecifikované pre porušenie niektorých povinností zo strany právneho predchodcu žalobcu považuje za bezúročnú a bez akýchkoľvek poplatkov.

Súd priznal žalobcovi právo na úrok z omeškania od 5.12.2011 do zaplatenia v súlade s ust. § 517 ods. 2 OZ za použitia Nariadenia vlády SR 87/95 Zb.z. Je nesporné, že žalovaný je v omeškani s platením dlžnej sumy od 5.12.2011, odvtedy súd priznal žalobcovi právo na úrok z omeškania zo sumy tak ako je to zrejmé z výrokovej časti rozsudku.

Žalovanému súd nepriznáva právo na náhradu trov konania v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).